

عنوان مقاله:

جایگاه خرافه‌گرایی و خرافه‌ستیزی در فکر سیاسی ایران (با تاکید بر عصر قاجار)

محل انتشار:

فصلنامه سپهر سیاست، دوره 7، شماره 25 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

فریبا مسعودی - دکترای علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهرضا، شهرضا، ایران

محمود کتابی - دانشیار، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهرضا، شهرضا، ایران.

علی اکبر امینی - دانشیار، دانشکده علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکز، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی نقش و تاثیرات «خرافه»، در توسعه نیافتگی سیاسی دوره قاجار بود. در این راستا ارتباط فرهنگ خرافه‌گرا با توسعه نیافتگی دوره قاجار و تاثیر آن در فرهنگ سیاسی غیرمشارکتی مورد بررسی قرار گرفت. روش پژوهش کیفی - علی و مبتنی بر رویکرد تاریخی و جامعه‌شناسی بوده و نتایج نشان داد، در مجموع فرهنگ خرافه‌گرای قاجار با رویکردهای غیرعلمی، غیرعقلی و غیردینی جامعه ایران را به انحطاط کشانید و یا دست کم موجب توسعه‌نیافتگی سیاسی شد. در واقع اعتقاد به خرافه و خرافه‌گرایی در این عصر به نبود عقلانیت و حاکمیت ذهن اسطوره‌ای می‌انجامید و همین امر زمینه استبداد سیاسی و در نهایت توسعه‌نیافتگی سیاسی را فراهم می‌کرد.

کلمات کلیدی:

فکر سیاسی، خرافه‌گرایی، خرافه‌ستیزی، لمپنیسم، عصر قاجار، منجم‌باشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1141726>

